

cròniques

a aplegar més de 2.500 persones), i el Festival de Música de la Vall de Camprodon, amb audicions repartides entre Camprodon, Llanars, Vilallonga de Ter, Setcases i Sant Pau de Segúries. A la petita població d'Espinavell es va oferir el cicle de «Música a la Capella», amb actuacions diverses.

A Planoles es va celebrar el Cicle d'Arts Escèniques i Música, i no pas lluny d'aquí, a la baronia de Toses, el

festival Romànic en Viu, amb la finalitat de promocionar el romànic dels poblets que en formen part a través del fet musical. En aquest mateix sentit, el festival Ripollès 5 Sentits, a més de voler promocionar el patrimoni monumental i cultural, hi va afegir el gastronòmic. A Campdevàrol, hi va haver el festival Clavetaires, amb una rica i variada oferta musical, mentre que a la vila de les abadesses es va oferir el XXVII Festival del Comte Arnau, amb el concert del grup Sopa de Cabra com a plat fort.

Carnaval d'estiu | Pel que fa a fires i altres activitats ludicoculturals, sobresurten el Carnaval d'estiu de Sant Joan de les Abadesses; la II Fira Napoleònica a Sant Pau de Segúries (per commemorar la batalla del Capsacosta (1794), que va acabar amb una important victòria catalana contra l'exèrcit francès), i la segona Festa de l'Estiueig a Ribes de Freser, un viatge en el temps en què es va recordar l'impacte que per a la població i la vall va tenir l'arribada i l'estada dels primers turistes. A més, a Ribes va tenir lloc la novena edició del Festival Gollut, amb una extensa programació de cinema de compromís ètic i social. A la vileta de Gombrèn, les velles feines agràries de la collita hi

van tornar gràcies a la Festa del Segar i del Batre.

També hem de dir que a Ripoll, amb el títol de «Bàculs i Trabucs», s'oferiren una sèrie de visites guiades per la ciutat ambientades en els conflictes entre els monjos i els vilatans dels segles XVI i XVII. A Ripoll encara, entre els dies 11 i 14 d'agost es va celebrar als carrers i places de la vila el XXIV Mercadal del Comte Guifré, amb tot d'activitats ambientades en l'edat mitjana.

Respecte als trenets turístics, un element lúdic a bastament popular i present a Camprodon i a Ripoll, se'ls va donar un aire nou que va anar més enllà del mer entreteniment de passejar els usuaris per les viles que hem esmentat, ja que els van reconvertir, a més a més, en una eina per donar a conèixer la història, el patrimoni artístic i cultural i els entorns més emblemàtics.

Per acabar, hem de dir que en un ple de final de juliol, l'Ajuntament de Ribes de Freser va acordar rebatejar la plaça de la Morera del veïnat de Bruquera amb el nom de plaça de la Pastora Marina Vilalta i Fajula, guardonada recentment amb la Creu de Sant Jordi, per reivindicar tant la seva tasca pecuària com la de tantes altres dones de pagès.

>> Cartell del festival Clavetaires.
(Foto: AJUNTAMENT DE CAMPDEVÀROL)

GIRONINS A L'EXTERIOR

Text > ANNA JOFRE VILANOVA,
resident a Rotterdam

Les grans casualitats de la vida m'han portat a establir-me a Holanda, oberta al mar i a la gent. La meva gran aventura en aquest país va començar el març del 1995: després de sis anys de no saber res d'ell, em vaig retrobar amb qui acabaria sent el meu marit, que és holandès, al bell mig del pont d'en Gómez de Girona. I ja fa més de vint-i-cinc anys que visc en aquest petit gran país. A hores d'ara és inevitable que em senti mig catalana i mig holandesa. Tot i això, sempre duc dins meu un enyorament ben portat de la meva gent, de

LA SELVA

Text > JOAN DOMÈNECH

Santa Coloma de Farners: cent anys del Centre d'Esports | El 5 de juny de 1922 es va crear oficialment el Centre d'Esports Farners, en el qual es va materialitzar l'eufòria que hi havia per la pràctica del futbol, que ja feia un temps que durava. Al llarg d'aquest segle han estat molt diverses les etapes per les quals ha passat el club i hi ha molts de jugadors colomencs que han destacat i han sortit de les seves files per fitxar per equips de categoria superior, fins i tot a primera divisió. La història del futbol a Santa Coloma té un pes específic i serà molt important veure-la reflectida en el llibre commemoratiu que ja prepara el prestigiós historiador local Miquel Borrell i Sabater. La presentació serà una de les efemèrides d'aquest any, que, per ara, ha tingut com a principal esdeveniment la festa del centenari, que es va celebrar fa poc, i en la qual hi va haver múltiples atraccions per a la mainada, un parell de partits entre velles glòries del club, un homenatge als presidents de l'entitat que encara són vius, un sopar multitudinari (470 persones)

al camp de futbol mateix i un final de festa musical molt animat.

Lloret de Mar: centenari del CF Lloret | A la vila marinera, els inicis dels famosos anys vint també van cristal·litzar en la creació d'un equip de futbol, seguint el corrent que havia introduït a la població un estiuejant d'excepció: el president del FC Barcelona, Joan Gamper. L'ambient propici el trobà en el si de l'Escola Parroquial que dirigia a Lloret el preclar pedagog i mossèn Pere Torrent i Crous. El primer Sport Club Lloretenc sorgí l'any 1921. El futbol i els equips locals es van anar succeint els uns als altres i la continuïtat no s'hi va establir definitivament fins al 1954, moment en què es va comprar el camp actual i es va constituir un equip que hi va deixar molt bon record. L'etapa més destacada del futbol

>> Alineació de l'Sport Club Lloretenc, el 1921. (Foto: CF LLORET)

lloretenc va ser a final de la dècada dels setanta, en què el club va jugar a tercera divisió i va estar a punt de passar a segona, una glòria que li frustrà un equip d'Astúries. Maria Joancomartí ha recollit la història del CF Lloret en un llibre que ja s'ha exhaurit.

Maçanet de la Selva: represa de les activitats estiuenques del Taller d'Història | Dues de les grans recuperacions del Taller d'Història de Maçanet són les activitats al castell de Torcafelló i al pou de glaç de Buscastell. Però no són tan importants per la restauració acurada que s'hi va dur a terme com per l'ús que n'han fet posteriorment. A redós del castell, per exemple, el Taller ha organitzat periòdicament uns sopars memorables que, a les nits d'estiu, han permès gaudir des de dalt de la muntanya d'una panoràmica magnífica. Pel que fa al pou de glaç de Buscastell, s'hi va fer una de les activitats del mes de setembre, i quan es va anunciar que a l'interior s'hi faria un concert de música, ja es va donar a entendre la mida del monument arqueològic, rescatat de la destrucció. La pandèmia hi havia interromput les activitats, però enguany se n'hi han tornat a organitzar durant els mesos de juliol i de setembre, i han tingut molt d'èxit.

la meva terra, Girona i el mar Mediterrani. Encara que a Holanda hi tinc un marit i una filla, el més difícil per a mi és no veure créixer els meus nebots, no poder fer un talladet improvisat amb una amiga o no poder visitar el meu germà sense haver de planificar un vol.

Rotterdam és la ciutat que, l'abril del 1996, em va acollir amb els braços oberts. Tot i que la gran majoria d'holandesos parlen i entenen l'anglès, just en arribar em vaig adonar que la integració total només era possible si dominava la seva llengua. Al cap de dos

anys vaig obtenir el diploma de llengua holandesa de més prestigi del país per a estrangers. Holanda és un país d'oportunitats. Qui vol treballar hi pot trobar feina i pot créixer aviat professionalment si demostra capacitat i esforç. Ja fa molts anys que treballo de secretària i assessora de direcció, utilitzant l'anglès, el castellà i l'holandès, en una empresa d'importació de metall amb l'Amèrica Llatina. I fa anys que combino aquesta professió amb la de cantant de flamenc professional. Deu sonar estrany que una gi-

ronina i catalana de generacions canti flamenc, però no es pot lluitar contra el sentiment d'amor per la música. Cal dir que els holandesos són uns grans aficionats a aquest gènere. En general, s'assemblen molt als catalans: són lluitadors, oberts, treballadors, negociants i cuidadors dels diners. A Holanda trobo a faltar, però, la cultura gastronòmica catalana. Tot el país es pot travessar per autopista gratuïta. La seva geografia, extremadament plana, també permet recórrer-lo amb bicicleta i gaudir de les seves planes verdes.